

[Ministeren for handel, industri og søfart.] svare på nationalbankens vegne. Hvis man, som man måske kunne have gjort det i første omgang, kunne have opfattet det ærede medlems spørgsmål som, hvad den kongelige bankkommissær måtte mene, havde det været let for mig at svare; jeg kunne da have svaret, at den kongelige bankkommissær er ganske enig med handelsministeren. Men at skulle svare på direktørens vegne er straks lidt vanskeligere.

Nu forholder det sig heldigvis sådan, at siden vi havde første behandling af lovforslaget her, har vi haft repræsentantskabsmøde i nationalbanken, hvor man rent strejftogsmæssigt kom ind paa disse problemer, og jeg tør måske tage mig den frihed at forsøge at skønne over, hvad der måtte være nationalbankens og nationalbankdirektørens mening, på grundlag af, hvad der blev sagt på dette repræsentantskabsmøde, hvor sagen dog ikke blev nøjere drøftet. Jeg kan da oplyse, at ifølge den beretning, nationalbankdirektør Koed aflagde, mente han, ganske som jeg tror alle ærede ordførere her har gjort det, og ganske som jeg selv gjorde det, at likviditeten er god. Endvidere drøftede vi den ejendommelighed, at denne gode likviditet øjensynlig ingen udslag har givet sig der, hvor den først og fremmest skulle give sig udslag, nemlig på rentens højde, og her måtte direktør Koed oplyse, hvad også jeg oplyste her i salen, at obligationskurserne gennemgående har ligget svagt, at vi har haft et svagt stigende renteniveau, og at det jo egentlig ikke kan være udtryk for nogen overlikviditet, men måske nok kan tillade, at man siger, at likviditeten er god.

Hvad angår likviditeten i 1950, må man vel også forvente, at den vil være god. Om man fra nationalbankens side er i stand til at give et bedre skøn over likviditetens udvikling i 1950, end henholdsvis det ærede medlem hr. Aksel Møller og jeg har været det under behandlingen her, vil jeg tvivle på. I hvert fald har disse vurderinger og overvejelser ikke som konklusion medført, at nationalbanken har haft noget ønske om, at de ekstraordinære pengebindingsregler skulle forlænges, og det turde vel egentlig være den konklusion, der har den allerstørste interesse i forbindelse med denne sag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Møller): Jeg er fuld af beundring for den

måde, hvorpå den højtærede handelsminister forstår at udlægge teksten ved denne lejlighed. Nu får vi at vide, at den højtærede handelsminister er ganske enig med seddelbanken og med alle ordførere om, at likviditeten er god, og at seddelbankens repræsentantskabsmøde ikke giver ham anledning til andet end at fastslå, at også der er man enig om, at likviditeten er god. Det spørgsmål, der har været diskuteret imellem os i anledning af det forslag, mit parti har fremsat, har været, om likviditeten er af den karakter, at det er nødvendigt at frigive de bundne midler for at holde den på det stadium, at den er god.

Jeg er altså fuld af beundring for den måde, hvorpå den højtærede handelsminister viger udenom en bekendelse af, hvorledes synspunkterne faktisk er. Den højtærede handelsminister siger, at forholdet ligger således, at af nationalbankdirektør Koeds beretning — forstår jeg — kunne man se, at også i 1950 forventer man en god likviditet. Jeg kunne derfor tænke mig at spørge den højtærede handelsminister, om det ikke er rigtigt opfattet, når jeg mener, at likviditeten også efter nationalbankens mening ville være god, selvom pengebindingen ikke udløb.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg burde måske have oplyst, at hvad jeg meddeler om nationalbankdirektør Koeds stilling, i og for sig ikke hidrører fra hans beretning på repræsentantskabsmødet, idet en beretning, som nationalbankdirektøren aflægger for repræsentantskabet, naturligvis ikke kan refereres noget sted, eftersom det er et fortroligt møde. De udtalelser, jeg kom med om nationalbankdirektørens mening, refererer sig til en samtale, jeg havde med ham i går. Dette var en rent formel oplysning.

Hvad sagen angår, forekommer det en ganske ejendommeligt, at vi nu skal genoptage hele den diskussion, vi havde under første behandling, når der ikke foreligger en eneste ny oplysning i sagen. At likviditeten er god, har jeg dog aldrig søgt at benægte, og jeg tror heller ikke, at nogen af de ordførere, der deltog i den store debat, vi havde om dette problem, søgte at benægte, at likviditeten er god. Det spørgsmål, der står for, er, om den er god nok, og her må jeg stadig vende tilbage til et problem, som det ærede medlem hr. Aksel Møller overhovedet ikke har været inde på, nemlig det spørgsmål: Har man noget andet mål for likviditeten end rentens højde?